

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/85/2016
Identifikačné číslo spisu:	7213010885
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7213010885.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného K. A. a spol. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 20 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2016 v Bratislave dovolanie obvineného K. A. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jána Mochnáča proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10. mája 2016, sp. zn. 6To/24/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 15. októbra 2015, sp. zn. 3T 65/2013 uznal obvinených K. A., Z. O. a S. P. vinnými z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 20 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to okresný súd obvineného K. A. odsúdil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 78 (sedemdesiatosem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho súd pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd v rozsahu výrokov o treste, zrušil rozsudky okresného súdu z 21. augusta 2014, sp. zn. 8 T 2/2013 a z 9. mája 2014, sp. zn. 7 T 34/2013, ako aj trestný rozkaz okresného súdu z 28. januára 2013, sp. zn. 0 T 17/2013, vrátane všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ďalej súd podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. rozhodol o prepadnutí vecí - 1 ks kovových klieští s označením 160 a 1 ks kladiva s drevenou rúčkou s označením 300. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť Tepláreň, a. s. Košice, Teplárenská 3, Košice, IČO: 36211541 s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal (aj) obvinený K. A. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom 10. mája 2016, sp. zn. 6To/24/2016 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1

písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obvineného K. A. (a obvineného S. P.) zrušil a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 78 (sedemdesiatosem) mesiacov. Ostatné výroky ostali v porovnaní s prvostupňovým rozsudkom (v zásade) nezmenené.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený K. A. dovolanie, v ktorom uviedol, že bol uznaný vinným podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ale trest mu bol ukladaný podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zák. Poukázal tiež na nesprávny postup orgánov činných v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“), ktorí nepreverili dĺžku opláštenia potrubia, z ktorého boli plechy odcudzené. Pripomenul, že pôvodne bola spôsobená škoda vyčíslená vo výške 14 447 €, neskôr 11 390,20 €, aby bola napokon ustálená vo výške 5 337,50 €. V tejto súvislosti poukázal na zbytočné prietahy v konaní. Záverom dodal, že to boli samotní zamestnanci teplárne, ktorí mu ponúkli plechy na odvoz.

Dňa 24. augusta 2016 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného K. A., podané prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Jána Mochnáča, so sídlom Benadová 13, 040 22 Košice.

V dovolaní obvinený uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, h/ Tr. por., tzn. rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, resp. bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Obvinený označil uloženie súhrnného trestu (aj) za trestný rozkaz okresného súdu z 28. januára 2013, sp. zn. OT 17/2013 za nezákonné, keďže tam uložený trest si v období medzi 26. marcom 2013 až 26. novembrom 2013 už vykonal. Takýmto spôsobom došlo k porušeniu zásady „ne bis in idem“ vyjadrenej v § 2 ods. 8 Tr. por.

Ďalej obvinený namietal nesprávnu aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák., keď v tejto súvislosti poukázal na odlišný prístup okresného súdu v konaní pod sp. zn. 8 T 2/2013. Rozsudok krajského súdu označil za nepreskúmateľný, keďže nedáva odpoveď na otázku, prečo nevyhovel konečnému návrhu jeho obhajkyne, s ktorým na verejnom zasadnutí z 10. mája 2016 súhlasil aj prokurátor.

Okresnému súdu tiež vytýkal nesprávne zistený skutkový stav týkajúci sa výšky spôsobenej škody. Namietal, že počas konania dochádzalo k obštrukciám pri jej určovaní, keď poukázal na to, že najprv - v prípravnom konaní si splnomocnený zástupca uplatnil nárok na 14 447 €, na hlavnom pojednávaní už mala škoda činiť 11 390,20 €, aby ju napokon Ing. G. vyčísliť vo výške 5 337,50 €. Ďalej poukázal na svedecké výpovede svedka I. U., S. K., záverečnú reč splnomocnenca poškodeného, zápisnicu o obhliadke miesta činu atď. Uviedol aj, že keďže odcudžené plechy boli vrátené, do spôsobenej škody sa mala zaradiť len ich montáž.

Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutými rozsudkami bol v neprospech obvineného porušený zákon a boli tiež porušené ustanovenia o konaniach, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali. Zároveň navrhol, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozsudky v celom rozsahu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa dňa 28. septembra 2016 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II. Uloženie súhrnného nepodmienečného trestu vyhodnotila za zákonné, nakoľko súdy postupovali v súlade s § 34 Tr. zák. Keďže obvinený naplnil všetky znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu a jeho odsúdeniu predchádzalo rozsiahle dokazovanie, navrhla podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

V ten istý deň sa k podanému dovolaniu prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. Ivana Vánka

so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice vyjadril aj poškodený. Dovolanie vyhodnotil ako neopodstatnené, pretože „nie je v súlade s § 371 ods. 1 Tr. por.“

Spisový materiál bol spolu s dovolaním najvyššiemu súdu predložený na rozhodnutie 24. novembra 2016. Najvyšší súd v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 16. decembra 2015, sp. zn. I. ÚS 355/2015 doručil vyjadrenie prokurátorky a poškodeného obvinenému a jeho obhajcovi.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného K. A. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o námietky obvineného, podľa ktorých mu súdy ukladali trest podľa prísnejšieho ustanovenia (§ 212 ods. 4 Tr. zák.) v porovnaní s ustanovením, za ktoré bol uznaný vinným (§ 212 ods. 3 Tr. zák.), resp. mu nezákonne zvýšili dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., najvyšší súd uvádza, že tieto námietky neboli uplatnené dôvodne.

V posudzovanom prípade súdy postupovali podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., tzn. ukladali súhrnný trest aj za zbiehajúce trestné činy - medzi inými aj za skutok, ktorý bol rozsudkom okresného súdu z 21. augusta 2014, sp. zn. 8 T 2/2013 v spojení s uznesením krajského súdu z 30. septembra 2015, sp. zn. 4 To 92/2014 právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. Keďže tento skutok bol zo všetkých zbiehajúcich trestných činov najprísnejšie trestný, súdy postupovali správne, keď pre určenie výšky trestu vychádzali z trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 4 Tr. zák. (§ 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zák.).

Zároveň, keďže v minulosti bol obvinený rozsudkom z 1. marca 2010, sp. zn. 8 T 121/2009 právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. (na 40 mesiacov nepodmienečne), postupovali súdy správne aj vtedy, keď mu s poukazom na § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák. zvýšili dolnú hranicu trestnej sadzby (3 až 10 rokov) o jednu polovicu na 6,5 roka.

K údajnému porušeniu zásady „ne bis in idem“ najvyšší súd upozorňuje, že obvinený sa posudzovanej trestnej činnosti dopustil (15. júla 2012 v čase medzi 8:55 hod. až 11:30 hod.) skôr, ako bol trestným rozkazom okresného súdu z 28. januára 2013, sp. zn. 0 T 17/2013 uznaný vinným v inej trestnej veci, a (keďže k zahladeniu tohto prečinu podľa § 92 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. nedošlo) podmienky pre uloženie súhrnného trestu boli dané.

Nakoľko okresný súd uznesením zo 7. júla 2016, sp. zn. 3 T 65/2013 v súlade s § 45 ods. 2 Tr. zák. započítal do výkonu trestu (uloženého napadnutými rozsudkami) dobu trestu, ktorý obvinený vykonal na základe zrušeného trestného rozkazu z 28. januára 2013, sp. zn. 0 T 17/2013 v období od 26. marca 2013 až 26. novembra 2013, k porušeniu zásady „nie dvakrát v tej istej veci“ dôjsť nemohlo.

K namietaným priesťahom OČTK a súdov v súvislosti so zisťovaním výšky spôsobenej škody, najvyšší súd uvádza, že obvinený mohol využiť iné prostriedky nápravy (v prípravnom konaní mohol požiadať o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Tr. por., resp. podať podnet podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a v súdnom konaní mohol podať sťažnosť na nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Tr. por.), čo sa však nestalo. Uplatniť túto námietku v dovolacom konaní už nie je možné, keďže žiaden z taxatívne vymedzených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. nenaplnia. Len nad rámec tohto najvyšší súd doplnia, že existencia zbytočných priesťahov je v trestnom konaní zvyčajne reparovaná znížením trestu. Obvinenému však už bol uložený trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Vo vzťahu k zvyšným námietkam obvineného (nedostatočné preverenie dĺžky opláštenia potrubia, nesprávne vyhodnotenie svedeckých výpovedí, obhliadky miesta činu, resp. samotného výpočtu spôsobenej škody), najvyšší súd zhodne uvádza, že tieto smerujú k dokazovaniu, resp. k hodnoteniu skutkového stavu, do ktorého v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou dovolací súd zasahovať nemôže.

S ohľadom na skutočnosť, že ani jeden z uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, h/ Tr. por. najvyšší súd v podanom dovolaní nezistil, dovolanie obvineného K. A. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.